

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobce: **O. G.**, zastoupen Mgr. Ing. Janem Šelderem, advokátem, se sídlem Thámová 402/4, Praha 8 – Karlín, proti žalovanému: **České vysoké učení technické v Praze**, se sídlem Jugoslávských partyzánů 1580/3, Praha 6 – Dejvice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí rektora Českého vysokého učení technického v Praze ze dne 27. 9. 2024, č.j. 024/51922/2024/IK,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí rektora Českého vysokého učení technického v Praze ze dne 27. 9. 2024, č.j. 024/51922/2024/IK (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo jednak zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí děkana Fakulty elektrotechnické Českého vysokého učení technického v Praze ze dne 22. 3. 2024, č.j. 144/13921/g/24 (dále též „rozhodnutí děkana ze dne 22. 3. 2024“), jímž bylo rozhodnuto o ukončení studia žalobce ve studijním programu DEINF – Computer Science na předmětné fakultě podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vysokých školách“) a podle čl. 37 odst. 7 písm. b) Studijního a zkušebního řádu ČVUT v Praze (dále jen „SZŘ“), pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle SZŘ, a jednak bylo zrušeno

Shodu s prvopisem potvrzuje M. H., DiS.

rozhodnutí proděkana pro doktorské studium a výzkum Fakulty elektrotechnické ČVUT v Praze ze dne 29. 7. 2024, č.j. 351/13921/g/24 (dále též „rozhodnutí proděkana ze dne 29. 7. 2024“) a řízení bylo zastaveno pro překážku řízení dříve zahájeného u téhož správního orgánu v téže věci a z téhož důvodu.

- [2] Žalobce v podané žalobě namítal, že rozhodnutí o ukončení bylo odůvodněno domněle nedostatečným pokrokem žalobce v realizaci vědeckého projektu, který ani nebyl součástí jeho povinného studijního plánu a který byl iniciativou školitele, což školitel i potvrdil v odpovědi na odvolání. Uvedl, že od počátku svého studia plnil stanovené úkoly a snažil se dosáhnout stanovených cílů, avšak byl vystaven objektivním překážkám, které měly přímý dopad na jeho práci. Za klíčový faktor, který ovlivnil průběh projektu, označil nemoc školitele, která měla za následek nemožnost jakýchkoliv konzultací a podpory během rozhodující fáze projektu. Konstatoval, že navzdory těmto překážkám pokračoval v práci na projektu a vypracoval závěrečnou zprávu, kterou předložil školiteli, jenž ji zaslal nezávislému hodnotiteli. Žalobce namítl, že hodnocení nebralo v úvahu mimořádné okolnosti, které ovlivnily pokrok žalobce, a zaměřilo se toliko na kritiku projektu jako takového, bez zohlednění překážek, kterým čelil a vynaloženého úsilí na jejich překonání.
- [3] Žalobce dále namítal, že z dokumentace k semestrálnímu hodnocení a posudků vyplývá, že kritéria pro hodnocení pokroku žalobce nebyla jasně a jednoznačně stanovena na počátku realizace projektu a ani později, přičemž žalobce byl pouze informován, že se očekává „*viditelný pokrok*“, aniž by bylo uvedeno, že tento pokrok bude měřen. Poukázal na to, že v dopise ze dne 22. 5. 2024 upozornil na skutečnost, že mu nebyly poskytnuty specifické cíle, podle kterých by mohl být jeho pokrok objektivně měřen. Z posudku nezávislého hodnotitele, který kritizoval nejasný účel projektu a nedostatek referencí, pak dle žalobce rovněž vyplývá, že hodnocení probíhalo na základě neurčitých kritérií, což mělo za následek nespravedlivé rozhodnutí.
- [4] K argumentaci žalovaného, že dobu 6 týdnů, po kterou byl školitel žalobce nemocný, nelze považovat s ohledem na dvouleté trvání studia za zásadní, žalobce namítal, že dobu 6 týdnů je potřeba zohlednit v kontextu trvání semestru na ČVUT, kdy standardní délka semestru představuje 13 týdnů. Nemoc školitele tedy představovala téměř polovinu z tohoto semestru, což je dle žalobce významná doba. Nadto zdůraznil, že měl omezené možnosti střetnutí se školitelem i po jeho rekonvalescenci, což dokládá e-mailová komunikace mezi žalobcem a školitelem.
- [5] Dále uvedl, že i přes komplikace vyvinul značné úsilí k pokročení v projektu a pravidelně informoval školitele o pokroku. Poukázal na dopis ze dne 16. 7. 2024, v němž uvedl, že plnil pokyny školitele a reagoval na jeho požadavky, dále podal důkazy, že studoval literaturu a pracoval na projektu i v době, kdy školitel nemohl poskytovat podporu. Tyto skutečnosti dle žalobce potvrzují, že nepřerušil svoji aktivitu i přes nepříznivé podmínky.
- [6] Žalobce dále namítal, že napadené rozhodnutí porušilo zásadu spravedlivého procesu podle ustanovení § 68 odst. 4 zákona o vysokých školách, když hodnocení musí probíhat transparentně, objektivně a spravedlivě, což v daném případě nebylo dle žalobce dodrženo. Napadené rozhodnutí pak dle žalobce nerespektovalo zásadu přiměřenosti, jak je vyžadováno zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť zohlednění významných překážek, kterým čelil, a posouzení jeho úsilí by vedly k odlišným závěrům.

- [7] V neposlední řadě žalobce namítal, že závěrečné oznámení o ukončení studia bylo žalobci zasláno pouze v českém jazyce, i když si byl žalovaný vědom toho, že žalobce český jazyk neovládá. Tímto postupem byla dle žalobce porušena zásada spravedlivého procesu. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp.zn. 6 As 191/2014 žalobce uvedl, že ustanovení správního řádu se subsidiárně použije také na proces doručování rozhodnutí o ukončení studia. Nejvyšší správní soud zároveň v tomto rozsudku uvedl, že náhradní doručení je účinné pouze za podmínky, že účastník řízení má reálnou možnost se s obsahem doručovaného rozhodnutí seznámit, což však v případě žalobce splněno nebylo, neboť mu rozhodnutí bylo doručeno pouze v českém jazyce, což znemožnilo plnohodnotné uplatnění jeho práv.
- [8] Závěrem žalobce k důkazu navrhl výslech svědků, kteří byli přímo zapojeni do rozhodovacího procesu, zejména děkana, rektora, prorektora, školitele a recenzentů hodnocení za letní semestr 2022/2023, zimní semestr 2023/2024, příp. dalších osob z Fakulty elektrotechnické ČVUT.
- [9] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhoval její zamítnutí. Uvedl, že žalobce v žalobě neuvedl, jaký konkrétní předpis měl být postupem žalovaného porušen v rámci hodnotícího procesu či v rámci následného správního řízení porušen; odkaz na ustanovení § 68 odst. 4 zákona o vysokých školách shledal žalovaný nepřipadným, neboť se toto ustanovení týká primárně práva studenta na odvolání, které bezpochyby porušeno nebylo. V podrobnostech pak žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
- [10] K samotnému hodnotícímu procesu, že v souladu s čl. 3 odst. 4 – 6 Řádu doktorského studia Fakulty elektrotechnické ČVUT (dále jen „Řád doktorského studia“) obdržel žalobce dne 16. 10. 2023 semestrální hodnocení za letní semestr 2022/23 od školitele prof. Ing. M. N. DrSc., vedoucího katedry, prof. Ing. T. S., Ph.D., a předsedy oborové rady, prof. Ing. F. Ž., Ph.D., s jednotným závěrem všech hodnotitelů doporučit pokračování ve studiu s výhradou s tím, že je nutné v dalším semestru prokázat viditelný pokrok. Studijní výsledky žalobce tedy již v letním semestru 2022/2023 nebyly odpovídající úrovni ostatních doktorandů. Dále uvedl, že žalobce dostal možnost prokázat viditelný pokrok v následujícím semestru prostřednictvím vypracování vědecké studie, kterou následně posoudil další nezávislý odborník, doc. Ing. T. K., Ph.D. dne 18. 2. 2024 s negativním hodnocením. V návaznosti na negativní semestrální hodnocení žalobce za zimní semestr 2023/2024, dle něhož bylo všemi třemi hodnotiteli (školitelem, předsedou oborové rady a vedoucím katedry, prof. Dr. Ing. J. K.) navrženo nepokračování ve studiu žalobce. Dne 19. 3. 2024 pak oborová rada prostřednictvím svého zástupce, doc. R. Š., Dr. Tech., děkanovi navrhla ukončení studia žalobce; v návrhu na ukončení studia neshledala oborová rada pochybení na straně školitele.
- [11] K námitce porušení zásady spravedlivého procesu a zásady přiměřenosti žalovaný uvedl, že pokrok studenta byl *de facto* hodnocen 4 nezávislými hodnotiteli, kteří měli veškeré podklady pro své hodnocení k dispozici. Hodnotící proces žalovaný vyhodnotil jako objektivní a spravedlivý.
- [12] K objektivním překážkám, které měly přímý dopad na práci žalobce, žalovaný odkázal na vyjádření školitele ze dne 4. 6. 2024 a ze dne 29. 7. 2024 k odvolání žalobce, v němž tento uvedl, že délka nemoci sice není zanedbatelná, ale v rámci hodnocení dvouletého studia žalobce ji nelze považovat za zásadní. V průběhu své nemoci školitel pokračoval v komunikaci se studenty na dálku, nicméně žalobce nereagoval adekvátně na pokyny školitele. I po návratu na pracoviště byl školitel studentům k dispozici, přičemž žalobce

nepředložil žádný důkaz o nemožnosti setkání se školitelem. Dále uvedl, že hodnotící proces je Řádem doktorského studia nastaven v souladu se zásadou rovnosti a nestrannosti.

- [13] K námitce žalobce ohledně oznámení rozhodnutí o ukončení studia v českém jazyce žalovaný uvedl, že rozhodnutí prodekan ze dne 29. 7. 2024 bylo žalobou napadeným rozhodnutím zrušeno pro překážku litispendence, a že podle ustanovení § 16 odst. 1 správního řádu se ve správním řízení jedná a písemnosti se vyhotovují v českém jazyce. Dle žalovaného tak není povinností správního orgánu zajistit překlad rozhodnutí do jazyka anglického, jež není rodným jazykem žalobce, a hradit předklad na vlastní náklady. Uvedl, že v případě, že účastník řízení prohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, má podle ustanovení § 16 odst. 3 správního řádu právo na tlumočníka, kterého si má obstarat na vlastní náklady sám. Zdůraznil, že vůči žalobci postupoval vstřícně dle zásady služby veřejnosti a zásady spolupráce a součinnosti, když žalobci umožnil předkládání písemností v anglickém jazyce bez úředně ověřeného překladu do jazyka českého (ustanovení § 16 odst. 2 správního řádu) a zároveň mu poskytl přiměřené poučení o jeho právech a povinnostech v anglickém jazyce prostřednictvím výzvy k odstranění nedostatků odvolání a v rámci související komunikace se žalobcem. K námitce týkající se účinnosti náhradního doručení s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu žalovaný uvedl, že žalobci byly všechny písemnosti vždy řádně doručeny do vlastních rukou, jak je doloženo ve spisu. Žalobce tak měl možnost se s obsahem příslušných rozhodnutí řádně seznámit.
- [14] Dne 11. 4. 2025 byl soudu doručen návrh žalobce na doplnění dokazování jeho studentským e-mailovým účtem, který je v držení žalovaného a bude brzy smazán. Žalovaný k tomuto návrhu dne 25. 4. 2025 uvedl, že zaslal pokyn příslušnému oddělení Fakulty elektrotechnické ČVUT, kterým bylo následně potvrzeno, že e-mailový účet žalobce měl být ke dni 9. 6. 2025 automaticky zneplatněn (nikoliv smazán), nicméně v souladu s návrhem žalobce přidal správce e-mailový účet žalobce do výjimek, aby se mohl žalobce ke svému e-mailovému účtu přihlásit i poté, a to minimálně po dobu soudního řízení.
- [15] Při ústním jednání konaném před soudem dne 27. 8. 2025 zástupce žalobce odkázal na podanou žalobu.
- [16] Žalobce při ústním jednání uvedl, že oficiálně vyhověl požadavkům doktorského programu, přičemž vědecký projekt od školitele nebyl součástí oficiálních požadavků. Žalobce se i přesto nabídl, že se jej bude účastnit. Harmonogram projektu navrhl školitel a žalobce dle něj postupoval. Zdůraznil, že viditelného posunu dosáhl, a to i přesto, že školitel byl nemocný. Žalobce o tom sepsal zprávu. Namítl, že školitel nepravdivě uvádí, že během své nemoci odpovídal na jeho e-maily. Během jeho nemoci bylo nemožné s ním jakkoli komunikovat. Nakonec žalobci odpověděl po 6 týdnech, a to stále ještě nebyl zcela zotaven. Znovu zdůraznil, že daný projekt nebyl mezi oficiálními požadavky. A přesto, že postupně plnil školitelovy pokyny a dosahoval pokroku, tak jej školitel jednoho dne informoval, že nepodpoří žalobcovo pokračování ve studiu. Uvedl, že na základě osobního názoru školitele je možné ukončit studium kdykoli. Oborová rada ani školitel neprovádí žádné objektivní hodnocení, ale pouze a jen na základě osobního názoru se studium ukončí. Dále uvedl, že kancelář děkana vydala dvě různá rozhodnutí, přičemž v každém uvedla něco jiného. I školitel tvrdil pokaždé něco jiného. Dle žalobce jsou důvody pro ukončení studia nejasné a nekonzistentní, přičemž rozhodnutí není vydáno na základě zkoumání oficiálních požadavků. Školitel dle žalobce dokonce připustil, že projekt, který je součástí studijního programu, začíná až ve třetím roce studia, ale studium bylo žalobci ukončeno na základě projektu, který byl nepovinný. Školitel v hodnocení uvedl, že posun nebyl dostatečný, ale

na druhou stranu neuvedl, podle čeho studenty hodnotí. Ke svým návrhům na dokazování žalobce uvedl, že na nich trvá, neboť existují dvě protichůdná rozhodnutí, když pro něj je důvod ukončení studia neznámý. K dotazu soudu, zda žalobce splnil vše, co mu školitel uložil, uvedl, že ano, jinak by nebyl schopen dokončit zprávu. Uzavřel, že školitel není dostatečně kompetentní a svaluje vinu na něj.

- [17] Ústní jednání proběhlo za přítomnosti ustanovené tlumočnice z jazyka anglického Mgr. L. B., neboť žalobce je cizí státní příslušník a zároveň učinil v žalobě požadavek, aby byla během ústního jednání zajištěna přítomnost tlumočnicka do tohoto jazyka.
- [18] Žalovaný se z ústního jednání předem omluvil s tím, že odkázal na písemné vyjádření k podané žalobě a na vyjádření k návrhu žalobce na doplnění dokazování.
- [19] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [20] Rozhodnutím děkana ze dne 22. 3. 2024 bylo rozhodnuto o ukončení studia žalobce ve studijním programu DEINF – Computer Science na Fakultě elektrotechnické ČVUT podle čl. 34 odst. 7 písm. b) SZŘ pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle SZŘ.
- [21] V odůvodnění tohoto rozhodnutí děkan uvedl, že žalobce nesplnil požadavky stanovené Řádem doktorského studia, neboť na základě negativního semestrálního hodnocení podle čl. 3 odst. 6 Řádu doktorského studia projednala oborová rada předmětného doktorského studijního programu průběh studia žalobce a navrhla jeho ukončení.
- [22] Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí dne 3. 4. 2024 odvolání. Dne 16. 5. 2024 byla žalobci doručena výzva k odstranění nedostatků odvolání podle ustanovení § 37 odst. 3 správního řádu. Žalobce na tuto výzvu odpověděl podáním ze dne 21. 5. 2024.
- [23] Rozhodnutím proděkana ze dne 29. 7. 2024 bylo opětovně rozhodnuto o ukončení studia žalobce. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí dne 28. 8. 2024 odvolání.
- [24] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 27. 9. 2024 bylo jednak zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí děkana ze dne 22. 3. 2024 a jednak zrušeno rozhodnutí proděkana ze dne 29. 7. 2024 a řízení v této části zastaveno pro překážku řízení dříve zahájeného u téhož správního orgánu v téže věci a z téhož důvodu.
- [25] Rektor v odůvodnění tohoto rozhodnutí odkázal na ustanovení § 48 odst. 1 správního řádu a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2013, č.j. 4 As 16/2013-36. Uvedl, že v případě druhého rozhodnutí o ukončení studia žalobce nebylo správním orgánem přihlédnuto k překážce řízení, a proto byl dán důvod pro zrušení rozhodnutí proděkana ze dne 29. 7. 2024.
- [26] Dále rektor uvedl, že v rámci odvolacího řízení bylo vyžádáno stanovisko školitele. Ve stanovisku ze dne 4. 6. 2024 školitel shledal celkový pokrok a průběh studia žalobce jako příliš pomalý a nedostatečný i s odkazem na průběh zkoušek žalobce. Téma vědecké práce bylo ve 3. semestru změněno na takové, jež umožňovalo rychlejší pokrok vzhledem k tomu, že žalobce promeškal možnost studovat fuzzy kontrolu, která měla být jeho dosavadním tématem. Výsledek vědecké práce předložený žalobcem v 4. semestru byl dle vyjádření školitele neuspokojivý. K námitce, že nebyly stanoveny žádné určité a objektivní cíle školitel uvedl, že záměrem zadání uvedeného projektu, jež měl být průběžnou aktivitou bez oficiální regulace, bylo dát žalobci šanci prokázat své schopnosti po třech semestrálních hodnoceních

s výsledkem pokračování žalobce ve studiu s výhradou. Pro prokázání alespoň nějakého pokroku nebylo nutné stanovovat žalobci nějaké konkrétní, měřitelné cíle projektu. K námitce týkající se jeho nemoci školitel uvedl, že jeho nemoc (covid) trvala 6 týdnů, což sice není zanedbatelné, ale v rámci hodnocení dvouletého studia žalobce ji nelze považovat za zásadní. V průběhu své nemoci pokračoval v komunikaci se studenty na dálku, nicméně žalobce adekvátně nereagoval na pokyny školitele dle přiložené e-mailové komunikace. I po návratu na pracoviště byl školitel studentům k dispozici, důkaz o nemožnosti setkání se školitelem žalobce nedoložil. Oborová rada pak při projednání průběhu studia žalobce rovněž neshledala pochybení na straně školitele. V závěru svého stanoviska školitel shrnul, že neúspěch žalobce v závěrečném hodnocení je daný především přístupem žalobce ke studiu a způsobem jeho práce na vědeckém projektu, což je potvrzeno i zprávou doc. Ing. T. K., Ph.D. o vědeckém projektu ze dne 18. 2. 2024. Ačkoliv žalobce namítal, že v této zprávě je kritizováno spíše téma s cílem a plánem projektu, je z uvedené zprávy zjevné, že kritické hodnocení se týká zejména samotného obsahu vědeckého projektu.

- [27] Dále rektor uvedl, že na základě semestrálního hodnocení studia žalobce s jednotným závěrem školitele, vedoucího školící katedry a předsedy oborové rady pro nedoporučení pokračování žalobce ve studiu projednala oborová rada průběh studia žalobce v souladu s čl. 3 odst. 6 Řádu doktorského studia a dne 19. 3. 2024 navrhla děkanovi ukončení studia žalobce v souladu s čl. 3 odst. 4 – 6 Řádu rektorského studia. Žalovaný uvedl, že podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách a dle čl. 34 odst. 7 písm. b) SZŘ se studium ukončuje, nesplní-li student požadavky vyplývající ze studijního programu dle SZŘ. Podle čl. 20 odst. 3 SZŘ nesplnění požadavků stanovených Řádem doktorského studia se posuzuje jako nesplnění studijních požadavků vyplývajících ze studijního programu podle tohoto řádu a studium se ukončuje podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách a čl. 34 odst. 7 písm. b) SZŘ. Jelikož tedy žalobce nesplnil požadavky dané čl. 3 odst. 4 – 6 Řádu doktorského studia, bylo mu studium ukončeno v souladu se zákonem a vnitřním předpisy ČVUT.
- [28] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
- [29] Předmětem sporu je posouzení zákonnosti rozhodnutí správních orgánů o ukončení studia žalobce v kombinovaném studijním programu Ph.D. DEINF – Computer Science (Počítačové vědy) na Fakultě elektrotechnické Českého vysokého učení technického v Praze z důvodu nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle SZŘ.
- [30] Podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách: „*Studium se dále ukončuje, nesplní-li student požadavky vyplývající ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu.*“
- [31] Podle ustanovení § 68 odst. 1 písm. g) téhož zákona: „*Vysoká škola rozhoduje o právech a povinnostech studenta ve věci nesplnění požadavků podle § 56 odst. 1 písm. b).*“
- [32] Podle ustanovení § 68 odst. 4 téhož zákona: „*O odvolání studenta proti rozhodnutí rozhoduje rektor. Rektor přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a vnitřními předpisy vysoké školy a fakulty. Odkladný účinek odvolání nelze vyloučit.*“

Shodu s prvopisem potvrzuje M. H., DiS.

- [33] Podle čl. 34 odst. 7 písm. b) SZŘ: „*Studium se dále ukončuje nesplněním požadavků vyplývajících ze studijního programu podle tohoto řádu.*“
- [34] Podle čl. 20 odst. 3 SZŘ: „*Nesplnění požadavků stanovených Řádem doktorského studia se posuzuje jako nesplnění studijních požadavků vyplývajících ze studijního programu podle tohoto řádu a studium se ukončuje podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona a čl. 34 odst. 7 písm. b). Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.*“
- [35] Podle čl. 3 odst. 4 Řádu doktorského studia: „*Školitel předkládá na základě podkladů připravených doktorandem semestrální hodnocení doktoranda. Školitel v něm jednoznačně uvádí, zda doporučuje pokračovat ve studiu, pokračovat s výhradou, nebo zda s odůvodněním navrhuje studium ukončit.*“
- [36] Podle čl. 3 odst. 5 Řádu doktorského studia: „*Předseda OR (pozn. soudu: podle čl. 1 Řádu doktorského studia zkratka „OR“ znamená „oborová rada doktorského studijního programu“) a vedoucí školicího pracoviště se k hodnocení vyjádří. Každý z nich může při tom sám s odůvodněním navrhnout ukončení studia nebo pokračování s výhradou.*“
- [37] Podle čl. 3 odst. 6 Řádu doktorského studia: „*Pokud školitel, vedoucí školicího pracoviště nebo předseda OR navrhnou při semestrálním hodnocení ukončení studia, projedná průběh studia doktoranda do jednoho měsíce OR. OR může děkanovi navrhnout ukončení studia.*“
- [38] Při ústním jednání žalobce namítl, že dle něj jsou důvody pro ukončení studia nejasné a nekonzistentní, když kancelář děkana vydala dvě různá rozhodnutí, přičemž v každém uvedla něco jiného. Jinými slovy, žalobce namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, resp. celého procesu ukončení jeho studia.
- [39] Soud se tedy v logice žalobních bodů zabýval touto žalobní námitkou, neboť ta by vylučovala věcný přezkum napadeného rozhodnutí soudem.
- [40] K této námitce soud uvádí, že nepřezkoumatelnost spočívá dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů; důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelných (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. 4. 2006, č.j. 31Ca 39/2005-70, č. 1282/2007 Sb. NSS, všechna rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na: www.nssoud.cz).
- [41] Za nesrozumitelnost rozhodnutí soudy považují například případy, kdy odůvodnění nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003, č.j. 7 A 547/2002-24); pro rozpor výroku s odůvodněním (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2003, č.j. 2 Ads 33/2003-78, č. 523/2005 Sb. NSS) či pro výrok, který nemá oporu v zákoně (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2003, č.j. 7 A 181/2000-29, č. 11/2003 Sb. NSS), nebo není-li rozhodnutí rozčleněno na výrok a odůvodnění, protože není zřejmé, zda správní orgán rozhodl o všech návrzích účastníka řízení (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 10. 1994, č.j. 6A 63/93-22).
- [42] Rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů je potom takové, z jehož odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení

důkazů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje toliko obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správnými, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č.j. 6A 48/92-23, publ. pod č. 27/1994 v SpP).

[43] V daném případě soud po prostudování napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že toto ob stojí „kvalitativním“ požadavkům tak, jak je stanoví ustanovení § 68 odst. 3 věta první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého se „v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.“ Rektor žalovaného v napadeném rozhodnutí srozumitelně popsal důvody, pro které došlo k ukončení studia žalobce, tj. pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle SZŘ, vyplývajících z negativního semestrálního hodnocení podle čl. 3 odst. 6 Řádu doktorského studia. Rektor dále srozumitelně a důsledně vypořádal odvolací námitky žalobce, a to včetně námitky týkající se nemoci žalobcova školitele.

[44] Rektor se v napadeném rozhodnutí výslovně zabýval i tím, že v případě žalobce byla postupně vydána dvě rozhodnutí o ukončení studia, a to rozhodnutí děkana ze dne 22. 3. 2024 a rozhodnutí proděkana ze dne 29. 7. 2024. Rektor dospěl k závěru, že druhé rozhodnutí bylo vydáno nezákonně, neboť nerespektovalo překážku litispendence, a proto jej zrušil a řízení v této „větví“ případu zastavil. Lze tak dospět k závěru, že rektor svým postupem odstranil procesně vadnou situaci, kdy o téže věci (ukončení studia žalobce v daném studijním programu) byla vydána dvě rozhodnutí. Nadto se soud neztotožnil se žalobcem, že obě rozhodnutí obsahují „něco jiného“. Je sice pravdou, že rozhodnutí proděkana ze dne 29. 7. 2024 obsahuje navíc, oproti rozhodnutí děkana ze dne 22. 3. 2024, ve svém odůvodnění pasáž týkající se závěrů nezávislého hodnocení zprávy žalobce provedeného doc. Ing. T. K., Ph.D., nicméně důvod ukončení studia je v obou rozhodnutích uveden stejný, a to ten, že žalobce nesplnil požadavky stanovené Řádem doktorského studia.

[45] Soud tak nedospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, přičemž ani v tom, že byla postupně vydána dvě rozhodnutí o ukončení studia, z nichž jedno bylo následně rektorem pro překážku litispendence zrušeno, nelze spatřovat podstatný zásah do žalobcových procesních práv. Soud se tak mohl zabývat dalšími (věcnými) námitkami žalobce.

[46] Soud se předně nejprve zabýval námitkou žalobce, že hodnocení nebylo transparentní, spravedlivé a objektivní.

[47] Z obsahu správního spisu vyplývá, že hodnotící proces žalobce, resp. průběhu jeho studia, probíhal v souladu s čl. 3 odst. 4 – 6 Řádu doktorského studia. V semestrálním hodnocení za letní semestr 2022/23 ze dne 16. 10. 2023 školitel žalobce uvedl, že se s žalobcem dohodli, že by si měl (kromě oficiálních povinností) zapsat jeden kurz, který by se více vztahoval k očekávanému oboru výzkumu, a že nebyl nalezen žádný adekvátní kurz na odpovídající úrovni, protože se ukázalo, že žalobce předtím potřebuje nějaký přípravný kurz. Dále zde školitel uvedl, že téma bylo navrženo, ale je v počáteční fázi. V doporučení pro pokračování ve studiu pak školitel uvedl, že doporučuje pokračovat ve studiu s výhradou s komentářem, že tomu dává ještě v příštím semestru šanci a pak že se (po dvou letech studia) rozhodne, zda bude studium žalobce pokračovat, či nikoli. V doporučení vedoucího školícího pracoviště,

prof. Ing. T. S., Ph.D., vedoucí katedry, uvedl, že doporučuje pokračovat ve studiu s výhradou. Totéž uvedl ve svém doporučení i předseda oborové rady, prof. Ing. F. Ž., Ph.D., s komentářem, že je důležité nastartovat viditelný pokrok a že později to bude volnější, ale nyní se musí přesvědčit, že existuje šance na úspěch a nejde jen o ztrátu času a zdrojů. V semestrálním hodnocení za zimní semestr 2023/24 ze dne 28. 2. 2024 žalobce uvedl, že minulý semestr absolvoval kurz *Pattern Recognition and Machine Learning*, aby si rozšířil své znalosti v této oblasti a že stále v této oblasti studuje témata. Dále zde uvedl, že realizoval vědecký výzkumný projekt a napsal zprávu s výsledky. V doporučení školitel nedoporučil pokračovat ve studiu s komentářem, že ve vědeckém programu došlo k určitému pokroku. Ten však dle školitele nestačil k podpoře dalšího pokračování postgraduálního studia. Navzdory vynaloženému úsilí studenta i školitele nebyl překročen rámec již známých a používaných metod. Dále uvedl, že navrhované rozšíření v nových směrech nemohlo být realizováno v prostředí, které si žalobce zvolil, a žádný další pokus nebyl dokončen. Uzavřel, že tempo pokroku nebylo dostatečně vysoké na to, aby se dalo očekávat úspěšné splnění požadavků studijního programu v daném termínu. V doporučení vedoucího školící katedry, prof. Dr. Ing. J. K., vedoucí katedry, uvedl, že nedoporučuje pokračovat ve studiu s tím, že akceptuje a podporuje rozhodnutí školitele. Předseda oborové rady rovněž nedoporučil pokračovat ve studiu, neboť požádal o zprávu a přečetl si i hodnocení pokroku od nezávislého odborníka v oboru, které bylo také negativní. Dospěl proto k závěru, že žalobcův pokrok je příliš pomalý a šance na úspěšné získání doktorátu je velmi malá. V návaznosti na toto negativní semestrální hodnocení žalobce navrhla dne 19. 3. 2024 oborová rada, prostřednictvím svého zástupce, doc. R. Š., Dr. Tech., děkanovi ukončení studia žalobce. V návrhu oborová rada uvedla, že žalobcův pokrok byl příliš pomalý a nevedl by ke splnění studijních povinností v předepsaném čase. Pro příklad oborová rada uvedla, že technická zpráva žalobce má zjevné základní nedostatky, ze kterých plyne, že ani po dvou letech nepochopil podstatu vědecké práce. Uzavřela, že formálně vzato, žalobce v rozhodné době nevytvořil žádný výsledek, který by mohl být zaslán k recenzi s cílem publikovat do konce studijní etapy. Rada rovněž neshledala pochybení na straně školitele.

- [48] Ve správním spise se pak nachází odborný posudek oponenta, doc. Ing. T. K., Ph.D. ze dne 18. 2. 2024 a dopisy školitele ze dne 4. 6. 2024 a ze dne 16. 7. 2024. Z odborného posudku vyplývá mimo jiné, že není jasné, jaké jsou cíle projektu a že chybí reference; dále že není ve zprávě zahrnuta obecná teorie vysvětlující potřebu fuzzy aproximací; dále že je diskutována a vyhodnocována pouze jedna aproximační technika, a to na jednoduchém (triviálním) případě; že provedená analýza je strohá a povrchní (bylo předvedeno minimální úsilí proniknout do podstaty problému); že projekt neobsahuje experimentální data nebo pokročilé numerické experimenty a že projekt postrádá inovaci a originalitu. Uzavřel, že práce nesplňuje vědecké standardy na Fakultě elektrotechnické ČVUT. V dopisu ze dne 4. 6. 2024 školitel uvedl, že jako vědec nevidí důvod k pokračování studia, protože nevidí žádnou šanci na úspěch. Uvedl, že pokrok žalobce byl příliš malý a pomalý na to, aby dával šanci na úspěšné dokončení. Dále uvedl, že žalobce v prvním semestru nedokončil jediný kurz; ve druhém semestru stěží dokončil požadované minimum dvou kurzů, a to ještě na poslední chvíli a po několika pokusech u zkoušek. Dále uvedl, že žalobce ve třetím semestru promeškal příležitost studovat fuzzy řízení, které mělo být předmětem jeho vědecké práce, a proto změnili téma na takové, které umožňovalo rychlý postup (fuzzy aproximace). Ve čtvrtém semestru byl žalobce požádán, aby provedl v tomto směru několik experimentů a zdokumentoval je ve zprávě; výsledek byl ale dle školitele neuspokojivý. Dále uvedl, že na rozdíl od projektu požadovaného na konci třetího ročníku, se jednalo o přechodnou

aktivitu, která nebyla oficiálně regulována. To ale se záměrem dát žalobci šanci prokázat jeho schopnosti po třech semestrálních hodnoceních s výhradami. Dále školitel v tomto dopise uvedl, že žalobce nestudoval literaturu, pravidelně se neúčastnil relevantních seminářů a v důsledku toho byl překvapen, že část projektu, kterou dělal, byla pouze opakováním známých výsledků. Dále uvedl, že úkol mohl být realizován „od nuly“ nebo za použití nějaké sady nástrojů. Žalobce zvolil druhou možnost, nekonzultoval výběr sady nástrojů a ani školitele neinformoval o použitém nástroji. Teprve koncem ledna 2024 se ukázalo, že tato sada nástrojů neumožňuje realizaci druhé části projektu, která by mohla přinést nové zkušenosti. Dle školitele se použitá metoda zredukovala na pouhý vážený průměr, kde se několik studovaných vlastností vůbec neprojevovalo. Uvedl, že žalobce ani on to nerozpoznali, protože žalobce neposkytl dostatečný popis. Dále uvedl, že žalobce nenavrhoval ani nepoužil žádná kritéria kvality získaných výsledků a že nepopsal svůj postup dostatečným způsobem. Žádosti školitele o popis byly většinou ignorovány, a proto nemohl experimenty kontrolovat. Tento dopis uzavřel tím, že z jeho pohledu není otázkou, zda je možné pokračovat v postgraduálním studiu žalobce, ale zda se to vyplatí. Dospěl k závěru, že nikoli, neboť je to ztráta času obou stran, bez naděje na úspěšné dokončení v zákonné lhůtě. Dle školitele je úlohou oborové rady a semestrálních hodnocení takové případy včas rozpoznat. V dopisu ze dne 16. 7. 2024 školitel uvedl k argumentu žalobce, že zmeškal některé kurzy Fuzzy Control, ale přesto si studoval literaturu z online zdrojů, že všechny přednášky byly streamovány, nahrávány a jsou dostupné online. K argumentu, že byl žalobce seznámen s většinou konceptů Fuzzy Control z magisterského studia, školitel uvedl, že se to překvapivě při práci na daném projektu neprojevilo. K argumentu žalobce, že mu nikdy neposlal žádný materiál o dříve provedených experimentech, školitel uvedl, že navrhl několik zdrojů, které popisují dané téma. Důvodem, proč nebylo doporučeno více prací, byla skutečnost, že byli v časovém presu (prokázat žalobcovu kompetenci v rámci jednoho semestru), a proto bylo vybráno téma, na kterém by se práce dala zahájit téměř okamžitě, bez dlouhého předchozího studia. K použité sadě nástrojů školitel uvedl, že možná by se tato dala přizpůsobit požadovanému úkolu, ale nestalo se tak; setrval na tvrzení, že předmětný nástroj byl vybrán bez konzultace s ním nebo jeho doporučení. Dále školitel citoval jednoho ze svých kolegů, že „tato práce se dala udělat za jeden týden.“

- [49] Výše uvedené shrnutí správního spisu dle soudu vyvrací *de facto* veškeré námitky žalobce týkající se netransparentnosti, neobjektivnosti a nespravedlnosti hodnotícího procesu. Dle soudu nebyl nedostatečný pokrok žalobce pouze domnělý, ale zcela jasně jej potvrdili jak žalobcův školitel, tak zbývající členové oborové rady, tak i nezávislý oponent, který hodnotil žalobcovu zprávu o projektu. Závěry všech těchto osob, shrnuté viz výše, jsou dle soudu jednoznačně v neprospěch žalobce.
- [50] Z napadeného rozhodnutí a ze správního spisu je tedy zřejmé, jak probíhalo hodnocení práce žalobce, a proto soud dospěl k závěru, že není důvod vyslýchat děkana, rektora, školitele a recenzenta, jak navrhoval žalobce. Soud tento žalobcův návrh vyhodnotil jako nedůvodný.
- [51] Soud rovněž neshledal jako vadu, že rozhodnutí o ukončení studia bylo ve finální fázi odůvodněno nedostatečným pokrokem žalobcem v realizaci vědeckého projektu, který nebyl součástí oficiálních požadavků jeho studijního plánu. Ze správního spisu totiž vyplývá, že již v rámci předchozího semestrálního hodnocení za letní semestr akademického roku 2022/2023 bylo doporučeno pokračování žalobcova studia s výhradou. Aby žalobce mohl svým studijním povinnostem doktoranda dostát, tak mu byl uložen projekt (se kterým žalobce zjevně souhlasil, když na něm začal pracovat), který by žalobci umožnil prokázat

rychle jeho schopnosti. Soud tento projekt chápe především jako příležitost a „šanci“ pro žalobce, kterou však tento nevyužil, a proto mu bylo studium ukončeno. Z celého procesu tedy vyplývá snaha školitele žalobce mu umožnit pokračování ve studiu, pokud splní dílčí (byť nepovinný) úkol.

- [52] Dle soudu pak hodnocení pokroku žalobce bylo stanoveno dostatečně a řádně, neboť není nutné vždy postupovat „empiricky“, tj. pokrok nějakým způsobem měřit. V daném případě byl na straně žalobce očekáván „viditelný pokrok“, neboť jeho práce neodpovídala úrovni ostatních doktorandů. Tento způsob hodnocení se sice může jevit jako nekonkrétní, nicméně s ohledem na to, že práce žalobce prošla hodnocením nejen školitele, ale i dalších členů oborové rady a nezávislého oponenta, tak nelze dospět k závěru, že by hodnocení bylo postaveno na libovůli školitele nebo oborové rady či dokonce na jejich osobních názorech. Tuto vadu soud v podkladech pro vydání napadeného rozhodnutí nespatřuje.
- [53] K námitce žalobce, že mu v cestě stála objektivní překážka spočívající v nemoci školitele, v důsledku, které tento se žalobcem nekomunikoval, soud uvádí, že ani tuto námitku neshledal důvodnou. Jakkoli dobu nemoci 6 týdnů ze 13 týdnů akademického semestru nelze hodnotit jako zanedbatelnou, tak žalobci se nepodařilo věrohodně před soudem prokázat, že by s ním jeho školitel nijak nekomunikoval, naopak obsah správního spisu hovoří zcela opačně.
- [54] V e-mailu ze dne 6. 12. 2023 školitel žalobce informoval, že je nemocný (má covid) a že se žalobci ozve, až se vrátí do práce („*I am ill with covid. I shall contact you as soon as I shall return to work.*“). O necelý týden později, dne 12. 12. 2023, školitel zaslal žalobci e-mail, v němž uvedl, že se zotavuje z nemoci a že žalobce je v časové tísní s projektem („*I am recovering and you are in time pressure with pressure.*“), přičemž žalobci navrhl setkání téměř kdykoli ráno nebo ve středu (pozn. soudu: myšlena středa 13. 12. 2023) mezi 13. a 15. hod. a ve čtvrtek (pozn. soudu: myšlen čtvrtek 14. 12. 2023) do 14 hod. s tím, že páteční odpoledne je nejisté („*We could meet almost any morning or Wednesday between 13 and 15, Thursday till 14; Friday afternoon is unsure.*“). Zároveň v tomto e-mailu školitel žalobci sdělil, že je opravdu potřeba provést spoustu experimentů a okamžitě je zdokumentovat, než zapomenou („*It is really needed to make a lot of experiments and write their documentation immediately, before we forget.*“), přičemž pod body A., B., C. konkrétně označil kroky, které má žalobce provést. V bodě C. školitel výslovně uvedl, že tyto může žalobci vysvětlit osobně („*I can explain it to you personally.*“). V e-mailu ze dne 28. 12. 2023 školitel žalobce upozornil na to, že předmětné experimenty byly provedeny mnohokrát a že je potřeba nějaký nový příspěvek k danému problému a alternativní metody defuzifikace jsou jednou z nejjednodušších cest k nalezení k nalezení nějaké novinky. Bez ní by analýza žalobce nebyla uspokojivá („*remember that such experiments were performed many times. What we need is some new contribution to this problem and the alternatives method(s) of defuzzification are one of the easiest way to finding some novelty. Without it, the analysis would not be satisfactory.*“).
- [55] Ačkoli žalobce v řízení před soudem požadoval, aby žalovaný nemazal jeho studentský e-mailový účet, tak žalobce z tohoto účtu nepředložil žádný důkaz, který by prokazoval jeho tvrzení ohledně nesoučinnosti ze strany školitele. Soud zdůrazňuje, že v řízení je na žalobci, aby kromě svého břemena tvrzení unesl i břemeno důkazní; jinými slovy soud není povinen za žalobce důkazy pro jeho žalobní tvrzení obstarávat. Nadto nelze pominout, že doktorandská práce je dle soudu především o odbornosti a samostatnosti studenta, přičemž školitel pouze plní funkci podpory.

- [56] K námitce porušení zásady spravedlivého procesu, u které žalobce poukázal na ustanovení § 68 odst. 4 zákona o vysokých školách, soud uvádí, že z tohoto ustanovení zásada spravedlivého procesu nijak nevyplývá, neboť toto se týká odvolání studenta. Z výše uvedených závěrů soudu však vyplývá, že zásada spravedlivého procesu nebyla v řízení porušena. A to stejně jako zásada přiměřenosti, když jednak se rektor v napadeném rozhodnutí překážkou spočívající v nemoci školitele, zabýval, ale nevyhodnotil ji ve prospěch žalobce, a jednak úsilí žalobce v rámci daného vědeckého projektu bylo dostatečně vyhodnoceno několika osobami, které jeho práci hodnotily, ovšem opět v neprospěch žalobce.
- [57] Soud tak námitky týkající se hodnocení práce žalobce neshledal důvodnými.
- [58] Žalobce dále namítal, že napadené rozhodnutí bylo vydáno pouze v českém jazyce, i když si byl žalovaný vědom toho, že žalobce český jazyk neovládá, čímž byla porušena zásada spravedlivého procesu.
- [59] Žalobce v podané žalobě odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2014, č.j. 6 As 191/2014-22, v němž tento formuloval následující právní větu: „*Ustanovení § 68 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, je nutno zúženě vykládat tak, že obecné předpisy o správním řízení se nepoužijí jen na vlastní procesní úkony vysoké školy a studentů směřující k vydání rozhodnutí o právech a povinnostech studentů (jde tedy v podstatě o vyloučení zejména ustanovení o průběhu řízení v prvním stupni a dokazování), jinak se i zde subsidiárně uplatní úprava správního řádu (§ 105 odst. 1 zákona o vysokých školách), včetně doručování a možnosti náhradního doručení. I rozhodnutí podle § 68 odst. 3 písm. g) zákona o vysokých školách, tj. o ukončení studia pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu, tak lze studentu doručit náhradním způsobem podle § 24 správního řádu z roku 2004.*“
- [60] Věcně se v odkazovaném případě Nejvyšší správní soud zabýval tím, zda se institut náhradního doručování dle správního řádu uplatní i v případě rozhodování o právech a povinnostech studenta ve smyslu ustanovení § 68 odst. 1 zákona o vysokých školách. Dospěl k výše citovanému závěru, že i v takovém případě se subsidiárně uplatní úprava správního řádu, včetně doručování a možnosti náhradního doručení. Jakkoli v nyní projednávané věci není mezi stranami sporu o doručení žádného z vydaných rozhodnutí, tak obecný závěr Nejvyššího správního soudu, že i v řízení, v němž se rozhoduje o právech a povinnostech studenta, což nepochybně je rozhodnutí o ukončení studia dle ustanovení § 68 odst. 1 písm. g) zákona o vysokých školách z důvodu nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu dle ustanovení § 56 odst. 1 písm. b) téhož zákona, se aplikuje subsidiárně úprava správního řádu, je aplikovatelný i nyní. Lze tak dospět k dílčímu závěru, že i v řízení týkajícím se ukončení studia na vysoké škole je nutné respektovat ustanovení § 16 odst. 1 až 3 správního řádu.
- [61] Podle ustanovení § 16 odst. 1 správního řádu: „*V řízení se jedná a písemnosti se vyhotovují v českém jazyce. Účastníci řízení mohou jednat a písemnosti mohou být předkládány i v jazyce slovenském.*“
- [62] Podle ustanovení § 16 odst. 2 téhož zákona: „*Písemnosti vyhotovené v cizím jazyce musí účastník řízení předložit v originálním znění a současně v úředně ověřeném překladu do jazyka českého, pokud správní orgán nesdělí účastníkovi řízení, že takový překlad nevyžaduje. Takové prohlášení může správní orgán učinit na své úřední desce i pro neurčitý počet řízení v budoucnu.*“

- [63] Podle ustanovení § 16 odst. 3 téhož zákona: „Každý, kdo prohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, má právo na tlumočníka zapsaného v seznamu tlumočnicků, kterého si obstará na své náklady. V řízení o žádosti si žadatel, který není občanem České republiky, obstará tlumočníka na své náklady sám, nestanoví-li zákon jinak.“
- [64] Soud dospěl k závěru, že tato ustanovení nebyla v nyní projednávaném případě ze strany žalovaného porušena. Je sice pravdou, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v češtině, nicméně třeba i jím zrušené rozhodnutí proděkana ze dne 29. 7. 2024 bylo vydáno souběžně v češtině i v angličtině, stejně tak i Výzva k odstranění nedostatků odvolání ze dne 10. 5. 2024. Návrh na ukončení studia žalobce ze dne 19. 3. 2024 byl pak vyhotoven jen v českém jazyce. Rozhodnutí děkana ze dne 22. 3. 2024 o ukončení studia žalobce, jakožto první dokument v řízení, který byl doručován i žalobci, bylo sice vydáno jen v angličtině, tuto skutečnost však lze vnímat spíše jako dobrodiní žalovaného vůči žalobci, jehož studium probíhalo v anglickém jazyce, aby i rozhodnutí o ukončení studia, které z logiky věci na toto studium bezprostředně navazovalo, bylo vydáno v angličtině tak, aby mu žalobce porozuměl a měl možnost se proti němu dále bránit ve správním řízení, což ostatně žalobce učinil. Dle soudu žalovaný mohl (a měl) již prvostupňové rozhodnutí vydat v českém jazyce, jak mu ukládá ustanovení § 16 odst. 1 správního řádu, nicméně to, že vyšel žalobci v tomto okamžiku (a potom ještě např. při vyhotovení výzvy k odstranění nedostatků odvolání) vstřícně, neznamená, že postupoval nezákonně.
- [65] Ve vztahu k napadenému rozhodnutí lze konstatovat, že jeho vydáním pouze v českém jazyce nedošlo k zásahu do žalobcových práv, neboť žalobce si jej řádně převzal a měl následně dostatečný čas (do konce lhůty pro podání správní žaloby), aby si jej nechal na vlastní náklady přeložit. Žalobce si v mezidobě obstaral i právního zástupce a byl schopen podat dle soudu plnohodnotnou správní žalobu proti napadenému rozhodnutí. Soud tedy nedospěl k závěru, že by vydáním napadeného rozhodnutí pouze v českém jazyce bylo žalobci znemožněno plnohodnotné uplatnění jeho práv.
- [66] Z obsahu správního spisu pak nevyplývá, že by žalobce ve smyslu ustanovení § 16 odst. 3 správního řádu prohlásil, že neovládá (český) jazyk, jímž se vede jednání, a měl by tedy právo na tlumočníka. Znovu pak lze zopakovat, že žalovanému nelze klást k tíži, že postupoval vůči žalobci vstřícně, když mu některé písemnosti doručoval jak v češtině, tak v angličtině, příp. jen v angličtině, a zároveň žalobci umožnil předkládání písemností v anglickém jazyce bez úředně ověřeného překladu do českého jazyka, jak požaduje ustanovení § 16 odst. 2 správního řádu.
- [67] Soud tak ani tuto žalobní námitku neshledal důvodnou.
- [68] Ze všech shora uvedených důvodů proto soud neshledal žalobu důvodnou a podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl.
- [69] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. srpna 2025

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.

předseda senátu